

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

15 octombrie 2019

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

mun. Chișinău

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Maria Ghervas

Dumitru Mardari

judecând în ședință fără participarea părților recursul ordinar declarat de către inculpatul Solodiak Nazarii, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2018, în cauza penală în privința lui

Solodiak Nazarii xxxx

Huslavsckyi Ruslan xxxx

și

Buriak Pavlo xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 29.09.2017-14.11.2017;

instanța de apel: 16.01.2018-26.04.2018;

instanța de recurs: 05.08.2018-15.10.2019;

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 noiembrie 2017, *cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală*, Solodiak Nazarii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 261¹ alin. (2) lit. b), e), d) și e) Cod penal, la amendă în mărime de 2200 (două mii două sute) unități convenționale, ce constituie 110000 (una sută zece mii) lei.

S-a admis integral acțiunea civilă înaintată de partea vătămată SA „ORANGE”, în mărime de 370 584 (trei sute șaptezeci cinci sute optzeci și patru) lei, însă nu se pune în executare din considerentul că a fost executată.

Prin aceeași sentință au fost condamnați și Huslavsckyi Ruslan și Buriak Pavlo, însă în privința acestora hotărârile judecătorești nu se contestă cu recurs ordinar.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, în perioada lunilor mai - august 2017, Huslavsckyi Ruslan, Buriak Pavlo și Solodiak Nazarii și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, prin închirierea diferitor imobile pe teritoriul

mun. xxxx, pe adresele str. xxxx, ignorând prevederile art. 5 alin. (3), din Legea cu privire la comunicațiile electronice nr. 241 din 15 noiembrie 2007, conform căreia, se interzice conectarea neautorizată la rețelele de comunicații electronice; alin. (4) al aceleiași legi, se interzice accesul neautorizat la rețelele și sau la serviciile de comunicații electronice ale altor furnizori, cum ar fi: d) furnizarea neautorizată a serviciilor de comunicații electronice, utilizând rețelele altor furnizori, lezând inviolabilitatea serviciilor de comunicații electronice, precum și a rețelilor de comunicații electronice utilizate în mod legal, în baza licențelor și autorizațiilor corespunzătoare ale operatorului de telefonie mobilă S.A. „Orange”, s-au conectat și au utilizat o rețea și un serviciu de comunicație electronică al operatorului de telefonie mobilă menționat, manifestată prin utilizarea cartelelor preplătite ale operatorului cu implicarea în terminația neautorizată a traficului internațional, asigurând ratarea veniturilor planificate din prestarea serviciilor de terminație a apelurilor internaționale, facturate la cost considerabil mai mare decât apelurile originale prin intermediul mijloacelor tehnice, fără încheierea unui contract de utilizare sau fără alte temeieri legale care ar prevedea condițiile în care furnizorul acceptă accesul, astfel, cauzându-i S.A. „Orange”, prejudicii în proporții deosebit de mari în sumă totală de 370 584 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, solicitând casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpaților să le fie aplicată pedeapsă de 3 (trei) ani și 4 (patru) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul tehnologiilor informaționale pe un termen de 3 ani.

În motivarea apelului a invocat că, instanța de fond corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept și a calificat acțiunile infracționale ale inculpaților, însă sentința este nefondată sub aspectul blândeții pedepsei, deoarece instanța de judecată nu a luat în considerație caracterul infracțiunii comise de către inculpați și relațiile sociale la care se atentează, examinând în mod superficial circumstanțele, ce țin de individualizarea pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal. Instanța urma să aplice o pedeapsă echitabilă, care să fie în corelație cu gravitatea faptelor comise de către inculpați, pentru restabilirea echității sociale, corectarea inculpaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Or, prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare care va ajunge la realizarea scopul pedepsei penale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2018, a fost admis parțial apelul declarat, în partea pedepsei, și pronunțată a nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Lui Huslavsckyyi Ruslan, Buriak Pavlo și Solodiak Nazarii, recunoscuți vinovați în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 261¹ alin. (2), lit. b), c), d) și e) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, li s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, pentru fiecare separat.

În rest, sentința a fost menținută.

5. Instanța de apel a constatat că, sentința nu este motivată în aspectul stabilirii pedepsei cu amendă, odată ce în cauză nu există circumstanțe ce justifică aplicarea pedepsei respective.

Inculpații au săvârșit o infracțiune care potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, se clasifică ca mai puțin gravă și s-au sustras de la judecata în apel.

Ținând cont de pericolul social sporit al infracțiunii comise, precum și că scopul pedepsei pentru asemenea categorie de infracțiuni este de a preveni fenomenul criminal în societate, se consideră rezonabilă aplicarea pedepsei cu închisoare cu executare, în limitele termenului prevăzut de sancțiunea art. 261¹ alin. (2) Cod penal.

Instanța de fond, prin încheierea din 26.10.2017, a admis cererile inculpaților, astfel judecata s-a desfășurat pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței.

Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, sunt admisibile conform prevederilor art. 95 Cod de procedură penală.

În atare situație, este corect efectuată calificarea infracțiunii, adică semnele faptei prejudiciabile săvârșită de inculpați corespund exact cu semnele componenței infracțiunii prevăzute de art. 261¹ alin. (2) lit. b), c), d) și e) Cod penal.

6. Nefiind de acord cu decizia, inculpatul Solodiak Nazării a contestat-o cu recurs ordinar, prin care a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea recursului recurentul a invocat că:

- prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 64, 75 Cod penal și celor din art. 361¹ alin. (8) Cod de procedură penală;

- în baza circumstanțelor atenuante sunt întrunite condițiile prevăzute de lege privind aplicarea pedepsei sub formă de amendă, care a și fost achitată imediat, fapt confirmat prin ordinul de încasare din 15.11.2017.

7. Asupra recursului ordinar procurorul a depus referință, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Judecând recursul ordinar depus doar în privința lui Solodiak Nazării și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conducându-se de prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, ajunge la concluzia că acesta necesită a fi admis, cu casarea parțială a hotărârii atacate doar în privința recurentului și menținerea sentinței primei instanțe, deoarece apelul a fost greșit admis, din următoarele considerente.

Potrivit art.414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Alin. (4) și (5) ai aceleiași norme prevede că în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de drept, asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmite instanței de apel, sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost calificată corect, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal au fost aplicate corect, și hotărârea adoptată trebuie să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Reieșind din faptul că decizia instanței de apel a fost contestată doar de către Solodiak Nazarii, instanța de recurs urmează a se expune asupra legalității hotărârilor atacate doar în ceea ce îl privește pe cel din urmă.

Așa dar, Colegiul lărgit menționează că, sentința instanței de fond a fost contestată de către procuror doar în latura stabilirii pedepsei și instanța de apel a considerat necesar de a casa hotărârea în această parte, adoptând o soluție nouă, prin care inculpatului Solodiak Nazarii i-a fost aplicată pedeapsă mai aspră, însă decizia atacată cu recurs ordinar este contrară prevederilor art. 417 pct. (8) Cod de procedură penală, deoarece nu cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării concluziei date.

Astfel, Colegiul constată că temeiurile de drept invocate de inculpat și-au găsit confirmare parțial, încadrându-se în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, deoarece *decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, ceea ce duce la casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe, în latura stabilirii pedepsei.

Pe de altă parte, instanța de recurs reține că, în recursul declarat se indică netemeinicia în ce privește aplicarea pedepsei mai aspre, necontestând încadrarea juridică a acțiunilor sale.

După cum s-a enunțat mai sus, prin sentința primei instanțe Solodiak Nazării a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 261¹ alin. (2) lit. b), e), d) și e) Cod penal, la amendă în mărime de 2200 (două mii două sute) unități convenționale, ce constituie 110000 (una sută zece mii) lei, iar ulterior, instanța de apel judecând cauza în ordinea procedurii de apel, a admis apelul procurorului și a casat sentința în partea stabilirii pedepsei, pronunțând o hotărâre în această parte, prin care lui Solodiak Nazarii, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 261¹ alin. (2), lit. b), c), d) și e) Cod penal i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În acest aspect, cu referire la soluția instanței de apel privind aplicarea unei noi pedepse, Colegiul lărgit o consideră greșită, reieșind din următoarele:

Din textul deciziei contestate se observă că, în urma judecării cauzei instanța de apel a ajuns la concluzia că: „... *sentința nu cuprinde motive pentru stabilirea pedepsei cu amendă, odată ce în cauză nu există circumstanțe ce justifică aplicarea pedepsei respective*”, motivând că: „... *ținând cont de pericolul social sporit al infracțiunii comise, precum și că scopul pedepsei pentru asemenea categorie de infracțiuni este de a preveni fenomenul criminal în societate, se consideră rezonabilă aplicarea pedepsei cu închisoare cu executare, în limitele termenului prevăzut de sancțiunea art. 261¹ alin. (2) Cod penal*”.

În situația creată, Colegiul lărgit consideră că, soluția instanței de apel este una nejustificată și neargumentată, deoarece inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă mai aspră, fără a se constata suplimentar careva circumstanțe atenuante sau agravante, or, simpla motivare precum că, pedeapsa aplicată de către instanța de fond este lipsită de argumentare, duce la agravarea situației lui Solodiak Nazarii.

Pe cale de consecință, Colegiul lărgit reține că, pedeapsa aplicată de către prima instanță este una echitabilă, la aplicarea căreia s-au luat în considerație prevederile art. 61, 64, 75 Cod penal și faptul că circumstanțe agravante sau atenuante conform art. 76-77 Cod penal, nu au fost stabilite.

Astfel, instanța de fond apreciind totalitatea împrejurărilor de ordin obiectiv și subiectiv, corect a ajuns la concluzia că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate inculpatului poate fi atins prin stabilirea unei pedepse penale sub formă de amendă, or, pedeapsa sub formă de închisoare aplicată de instanța de apel este disproporțională în raport cu comportamentul lui Solodiak Nazarii pe parcursul examinării cauzei manifestate prin căința activă, recunoașterea vinei, precum și vârsta tânără de 21 de ani și faptul că anterior nu a fost judecat.

Or, pedeapsa stabilită sub formă de amendă în mărime de 2200 unități convenționale, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, va asigura atingerea scopului pedepsei penale în cazul celui vinovat și dânsul va conștientiza necesitatea respectării legii, cu atât mai mult că, amenda aplicată de către instanța de fond a fost deja achitată în beneficiul statului de către Solodiak Nazarii la 15.11.2017 (f.d. 82, vol. III).

Mai mult ca atât, un aspect important care a stat la aplicarea unei pedepse mai blânde față de inculpat, este faptul că Solodiak Nazarii a recuperat prejudiciului cauzat părții vătămate prin acțiunile infracționale până la începerea cercetării judecătorești, fapt confirmat prin ordinele de încasare din 13.10.2017, ceea ce a și dus la soluția instanței de fond de a admite integral acțiunea civilă, însă a nu fi pusă în executare.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că pedeapsa stabilită de către instanța de fond inculpatului corespunde prevederilor legale, fiind motivată, individualizată și aplicată în limitele prevăzute de lege, iar hotărârea dată în latura stabilirii pedepsei, fiind una întemeiată, pe când instanța de apel, în situația în care nu a dispus de alte circumstanțe decât de cele stabilite de prima instanță, greșit a admis apelul procurorului și prin pronunțarea

unei noi hotărâri a comis o eroare la aplicarea unei pedepse mai aspre decât cea numită de prima instanță, în lipsa cărorva motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că recursul declarat de inculpat urmează a fi admis, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea stabilirii pedepsei doar în privința celui din urmă și menținerea sentinței primei instanțe, prin care Solodiak Nazarii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 261¹ alin. (2), lit. b), c), d) și e) Cod penal, prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la amendă în mărime de 2200 (două mii două sute) unități convenționale, ce constituie 110000 (una sută zece mii) lei.

9. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de inculpatul Solodiak Nazarii, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2018, în cauza penală de învinuire a lui Solodiak Nazarii, Buriak Pavlo, Huslavsckyyi Ruslan, în partea stabilirii pedepsei în privința lui Solodiak Nazarii, pe motiv că apelul a fost greșit admis.

Menține sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 noiembrie 2017, referitor la Solodiak Nazarii, prin care dânsul a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 261¹ alin. (2), lit. b), c), d) și e) Cod penal, prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la amendă în mărime de 2200 (două mii două sute) unități convenționale, ce constituie 110000 (una sută zece mii) lei.

Decizia este irevocabilă și va fi pronunțată integral la 15 noiembrie 2019.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun

Maria Ghervas

Dumitru Mardari